

Keszthely és a Festeticsek

*„A vak emberek nem világtalanok,
segítséget várnak, nem sajnálatot.
Fordítsátok rájuk a figyelmetek,
Költözzön szívetekbe a szeretet.”*

A fenti címmel hirdetett vetélkedőt a keszthelyi Fejér György Városi Könyvtár és a Látásfogya-

tékosok Zala megyei Szervezetének keszthelyi csoportja. 2008. november 20-án délelőtt a könyvtár olvasótermébe invitáltuk a Zala Megyei Szervezet keszthelyi, nagykanizsai, lenti és zalaegerszegi csoportjának tagjait, a helyi média képviselőit, a város vezetését.

A vetélkedő gondolata közel egy éve merült fel, és 2008 tavaszán sikerült véglegeseníteni az időpontot és a témakört.

2008. november 6-án a csoport látogatást tett a keszthelyi Festetics-kastélyban, ahol idegen-

vezető segítségével információkat kaptunk a családról és a kastélyról, ezt követően pedig a belvárosban tettünk sétát. A könyvtár helyismereti állományában található dokumentumokból összeállítottunk egy rövid összefoglalást, és készítettünk egy „hangoskönyvet” is. Ezen dokumentumokat a vetélkedőn részt vevők kapták, ezzel is segítve felkészülésüket. A kastélymúzeum igazgatója és Keszthely város polgármestere biztosította az értékes könyvjutalmakat.

Elérkezett a nagy nap, amikor is izgalommal vártuk a vetélkedőket. A zsűri elnöke *Kepli József*, a polgármesteri hivatal kabinetirodájának vezetője és *Pappné Beke Judit*, a könyvtár igazgatója volt. Minden csapat asztalán névkártyát helyeztünk el, a zsűri pedig egy dossziét kapott, mely tartalmazta a vetélkedő forgatókönyvét, a kérdéseket a helyes válasszal, a pontozást, és egy értékelőlapot.

Az első feladatot írásban oldották meg a csapatok: *Keszthely város és a Festetics-család öröksége* címmel egy totót kellett megoldaniuk negyed óra alatt. Sok kísérő érkezett a ver-

sengőkkel, akik zenét hallgattak, amíg társaik dolgoztak.

A második feladat szóban zajlott, a vetélkedő levezetője tette fel a kérdést, és aki először jelentkezett, annak volt lehetősége válaszolni. A következő feladat az *Emlékek* címet kapta, minden csapat húzott egy-egy borítékot, melyben egy jellegzetes keszthelyi épület fotóját találták, ezt kellett felismerniük és pár szóval bemutatniuk. Az utolsó feladatban négy zenei részletből fel kellett ismerniük azt az egyet, melyre Festetics György vendégei táncolhattak a kastély báltermében.

Rendkívül éles és szoros küzdelemben a legjobb csapat a nagykanizsai lett, a kiváló felkészülés eredményeként pedig mindenki emléklapot és ajándékot kapott a jó hangulatú versengés végén.

Az eredményhirdetés után *Szalai Sándor*, a keszthelyi szervezet elnöke megköszönte a szervezők munkáját, és reményét fejezte ki eme hagyományteremtő vetélkedő sikeres folytatására.

Borbélyné Verebélyi Judit
könyvtáros, a vetélkedő levezetője

Mozgókönyvtár – Lendületben a német irodalom

Szemelvénykötet és beszélgetés a mai német irodalomról

2009. január 23-án a Goethe Intézet könyvtárában a német irodalom hat fordítójával beszélgethettünk azokról a művekről, amelyek a közelmúltban jelentek meg. A beszélgetés előzménye egy olyan könyvajándékozási program volt, amely 2008. december 1. és 7. között a 4-es, 6-os villamos Blaha Lujza tér és Boráros tér közötti szakaszán zajlott le. A Goethe Intézet a kortárs német irodalom sikeres regényeiből állított össze egy kis kötetet, amelyet a villamoson utazók akkor kaphattak meg, ha utazás közben könyvolvasáson „kapták őket”. A vékony kötet címe *Mozgókönyvtár*. Részleteket válogattak össze tizenhárom kortárs német író magyarul már megjelentetett műveiből. Minden szemelvény után néhány sorban bemutatják a szerzőket és a műveket. A kötet végén egy lista található, amely

az írók betűrendjében sorba szedi az 1989 óta megjelent minőségi kortárs német nyelvű szépirodalom és ifjúsági irodalom magyar fordításait.

A *Mozgókönyvtár* kötet előszavában az intézet igazgatónöje, *Gabriele Gauer* az alábbiakat írta a program létrejöttéről:

„Gondolt már arra, hogy a villamoson utazva egy mozgókönyvtárral közlekedik? Nekünk szinte fel sem tűnik, sok külföldi azonban őszintén rácsodálkozik erre a jelenségre. Berlinben, Londonban és Madridban ugyanis metrón, buszon vagy villamoson legfeljebb újságot szokás olvasni. Bátran kijelenthetjük, hogy Budapest az utazó könyvek városa! ...

A nevezetes nagykorúti villamoson, Európa legforgalmasabb villamosvonalán fogant meg bennünk az ötlet, hogy a nyilvános térben kapcsolatba lépjünk az utazó könyvbarátokkal. Hogy a jövőben ne csupán a Goethe Intézet falain belül igyekezzünk kedvet csinálni a német irodalomhoz, hanem az utcán, a villamoson, a kávéházakban is, mindenütt, ahol az emberek olvasnak. Legyen ilyen a mi *mozgókönyvtárunk!*”

Az elmúlt húsz évben nagyon gazdag és változatos azoknak a műveknek a sora, amelyek a modern német irodalomból megjelentek. A fent említett kötet előszavában a fordítóknak külön, kiemelten köszönetet mondtak.

Talán ennek a következménye volt, hogy január 23-án, pénteken este a Goethe Intézet könyvtárába hat fordítót hívtak meg azért, hogy beszélgessenek, beszéljenek azokról a szépségekről és nehézségekről, amelyek küzdelmet vagy élvezetet okoztak, okoznak egy-egy mű fordítása során. A meghívott hat fordító: *Adamik Lajos*, *Blaschik Éva*, *Farkas Tünde*, *Fodor Zsuzsa*, *Nádori Lídia*, *Tapodi Rita* volt. A beszélgetés során idéztek a művekből, összehasonlítottak szövegeket, kifejezéseket, vagy hosszabb részletet olvastak fel a regényből. Az általuk fordított regények nagyjából az elmúlt tíz év kortárs német irodalmát reprezentálják. A szerzők többsége a kilencvenes évek után kezdett alkotni. Két író halt már meg és így idősebb nemzedékhez tartozott. Egyikük *Michael Ende*, akinek *A végtelen történet* című műve már kilencven előtt nálunk is nagy siker volt. Az 1944-ben született *W. G. Sebald* balesetben halt meg, és csak néhány regényt alkotott, amelyek nagyon sikeresek lettek, és hamarosan mindegyik magyarul is olvasható lesz.